

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A“

Nr A-71

TREŚĆ:

Poz. 606. Zarządzenie Ministra Skarbu o sposobie zabezpieczenia kredytowanej ceny kupna przy sprzedaży mienia ruchomego.

Poz. 607. Instrukcja Nr. 2 Ministrów: Skarbu, Sprawiedliwości, Spraw Zagranicznych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

Poz. 608. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przekształceniu spółki z ogr. odp. pod nazwą „Rzemieślnicza Centrala Zopatrzenia i Zbytu, Wspólna organizacja Izby Rzemieślniczych R. P.“ w Centralę Spółdzielczo-Państwową p.n. „Rzemieślnicza Centrala Spółdzielczo-Państwowa — Centrala Spółdzielni Cechowych“.

Poz. 609. Zarządzenie Ministra Odbudowy wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego p. n. „Centralne Biuro Projektów Architektonicznych i Budowlanych“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione.

Poz. 610 do 613. Obwieszczenia Przewodniczącego Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy z dn. 15 września 1948 r. o uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów: Osiedla letniskowego Opaleń, gm. Młociny, części osiedla p. n. Wawer-Anin, ul. Działdowskiej — Okopowej i ul. Grochowskiej — Czapelskiej.

Poz. 614. Zarządzenie Naczelnego Dyrektora Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

606.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 września 1948 r.

o sposobie zabezpieczenia kredytowanej ceny kupna przy sprzedaży mienia ruchomego.

Na zasadzie art. 15 ust. 6 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o zbywaniu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związków samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75) zarządzam co następuje:

§ 1. Na zabezpieczenie kredytowanej ceny kupna w przypadku sprzedaży mienia ruchomego należy przyjmować następujące walory (wartości):

1) państwowe papiery wartościowe wymienione w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1948 r. w sprawie przyjmowania państwowych papierów wartościowych na wadła przy przetargach oraz na zabezpieczenie wykonania umów jako kaucje, na zabezpieczenie zaliczek i odszkodowań umownych na dostawy i roboty na rzecz Skarbu Państwa, samorządów i instytucji prawa publicznego tudzież na zabezpieczenie: należności celnych i innych, wartości towarów przy warunkowych odprawach celnych oraz kredytów akcyzowych, celnych i przewozowych (Mon. Polski Nr. 57, poz. 342), przy czym obligacje pożyczek państwowych i 3% boni Skarbu Państwa powinny być przyjmowane po kursie 80% wartości imiennej.

Umowa o ustanowienie zastawu na papierach wartościowych powinna być stwierdzona pismem z datą urzędownie ustaloną,

2) wkładowe książeczki oszczędnościowe: Pocztovej Kasy Oszczędności, bankowe, Komunalnych Kas Oszczędności i spółdzielni kredytowych, wystawione po dniu 1 marca 1945 r.

Książeczki oszczędnościowe wkładowe imienne muszą być przed przyjęciem ich na zabezpieczenie zawinkulowane na rzecz właściwego urzędu likwidacyjnego,

3) należności na rachunkach zawinkulowanych w instytucjach kredytowych, powstałe po dniu 1 marca 1945 r.,

4) asygnaty kasowe na okaziciela wystawione po dniu 1 marca 1945 r.,

5) kaucje hipoteczne (ewikcja), mieszczące się w granicach 50% szacunku wartości nieruchomości wraz z poprzedzającymi je innymi wpisami hipotecznymi,

6) weksle gwarancyjne, jeżeli urząd likwidacyjny uprzednio uzna, iż odpowiedzialność majątkowa wystawcy i żyrantów jest wystarczająca. Do weksli powinny być dołączone deklaracje, upoważniające urząd likwidacyjny do ich wypełnienia i zdyskontowania. Zabezpieczenie wekslowe może być przyjęte tylko w przypadkach, jeżeli kredytowana suma nie przekracza 100.000 zł,

7) cesja bezspornych należności ze Skarbu Państwa.

§ 2. Kredytowana cena kupna może być również zabezpieczona zastrzeżeniem prawa własności Skarbu Państwa do czasu całkowitego jej zapłacenia. Zastrzeżenie prawa własności powinno być wniesione do umowy sprzedaży, która ma być stwierdzona na piśmie z obowiązkiem zachowania formy notarialnej.

§ 3. Dla zabezpieczenia kredytowanej ceny kupna w pełnej wysokości mogą być stosowane jednocześnie jeden lub więcej sposobów wskazanych w §§ 1 i 2.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

607.

INSTRUKCJA Nr. 2

MINISTRÓW: SKARBU, SPRAWIEDLIWOŚCI, SPRAW ZAGRANICZNYCH ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 sierpnia 1948 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

W związku z nowelizacją dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 88) dokonaną dekretem z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 140), wszystkie placówki rejestracyjne zarówno w kraju, jak i zagranicą, obowiązane są przy rejestracji dokonywanej po dniu 1 maja 1948 r. przestrzegać instrukcji Nr 1 (ogłoszonej w Monitorze Polskim z dnia 14 listopada 1947 r. Nr 137, poz. 849) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień zawartych w niniejszej Instrukcji.

Dekret z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zmianie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 140) wszedł w życie z dniem 1 maja 1948 r. Jednolity tekst dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. został ogłoszony w Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 28, poz. 190.

W myśl postanowień art. 3 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 140) czynności rejestracyjne dokonane przed dniem 1 maja 1948 r., zgodnie z przepisami dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 83), pozostają w mocy.

Do art. 1 i 4.

Czas trwania rejestracji ulega przedłużeniu i ostateczny termin do przeprowadzenia rejestracji zarówno w kraju jak i zagranicą kończy się z dniem 31 marca 1949 r.

Ten sam termin obowiązuje dla zgłoszenia wniosków do sądów o umorzenie dokumentów na podstawie art. 9 oraz dla zgłoszenia utraty dokumentu na podstawie art. 19 dekretu.

Do art. 2.

Przy dokonywaniu rejestracji na podstawie zaświadczeń placówki rejestracyjne obowiązane są badać, czy przedłożone zaświadczenia zostały wydane zgodnie z art. 2 i odpowiadają warunkom przewidzianym w ust. 1 i 2 tegoż artykułu. Znowelizowany ust. 2 art. 2 wylicza szczegółowo warunki, jakim winno odpowiadać zaświadczenie. Odpisy zaświadczeń winny posiadać wszystkie ich cechy i być poświadczane przez wystawiającego zaświadczenie.

Bez podania istotnych znamion utraconego dokumentu a w szczególności jego numeru nie można wydać zaświadczenia przewidzianego w art. 2. Zaświadczenie czysto ilościowe z podaniem tylko liczby sztuk dokumentów lub sumy, na jaką opiewały, może służyć jedynie za podstawę do zgłoszenia, przewidzianego w art. 19. Wystawiający zaświadczenie winien prowadzić szczegółowy spis wydanych zaświadczeń.